

MESARSKI LIST

Stručni list za mesarski i kobasičarski obrt.

Izdaja: Konzorcij Mesarski List: Št. Vid nad Ljubljano. — Predstavnik i odgovorni urednik Grudnik Rudolf, Dravije 103 (Tel. 22-89). Tiskarna „Slovenija“ v Ljubljani. Predstavnik Albert Košman, Ljubljana, Celovška cesta 61.

Izlazi mjesечно. — Uprava Dravije 103, p. Št. Vid nad Ljubljano. Tel. 22-89. Oglas po cjeniku. — Preplata za čitavu godinu 30 Din.

Nemačka želi nov svetski rat?

Naša dična daleka suseda počela je sa nekim čudnovatim javnim radovima. Ona gradi jaka udubljenja u našu majku zemlju u zaštitu — pred plinovima — koje će spuštati na istu majku zemlju bojda njezini susedi. Kako ona to zna? Kod nas ne pravimo ovakvih rupa nego samo gradimo kuće za stan našim sunarodnicima i državljanima kao i strancima. Nemci podučavaju svoj narod svih polova, to jest muškarce, ženske i decu u nošenju maska protiv plinova te njih vodi u duboke podrume da mogu saznavati jačinu ovih plinova, koje će svakako znati oni najprije upotrebljavati kod uništavanja kao što su pokrenuli ovo »nadčovečansko dejstvovanje« (nikako a la Nitsche) već za vreme prošlog svetskog rata najprije. Čudnovata miroljubivost. Da ja možda oštrom mač za to, da će moći zaklati govedo ili svinju? E, braćo, to je luda stvar. Pa će ja možda sebe učiti upoznavanja nekih stvari, koje škode mojem telu, koje sam ja sam pronašao a sused moj njih ni ne zna? Boga nam miloga! Ovo je strašno, prozirno pa da bi se moglo katkad činiti miroljubivim. Osim toga njihova razna promatranja ne idu preko japanske rase. Kao da oni osećaju neku surasnost sa njima. Takodje čudnovata zoologija. Istupili su iz Društva Naroda te nisu podmirili svoj račun tamo u Ženevi. Padabome. I nama bi ovakav postupak

mirisao. Najpre ja tražim od suseda sa glasnost, ljubaznost te još ne znam šta a kad trebam podmiriti svoj dug, odem — nismo više prijatelji. Budi ti sam pa i ja će sam da budem, pošto nisi svukao svoju poslednju košulju da ju obučem ja za — hvala lepa —.

Dakle, mi bismo rekli, što gradjenje podrumova, koji se hermetički zatvaraju, u kojima se može živeti bolje od pacova i rekli bismo takodje, čak gospodski dulje vreme i gledati čuda podzemlja pomoću električkog osvetlenja. Tu će se nalaziti aparati i strojevi za proizvod najčišćeg vazduha, potrebnog za besprikorno disanje. Moći će se naći germanski susedi čak šetati po gradu bez da ih neko nepozvano ljudsko stvorenje nad majkom zemljom može primetiti. Pa zašto nisu oni ovo pronašli tada, kad su prodrili u sadašnju njihovu »Heimat« te ne bi bilo svadjanja oko otadžbine kao i dadžbine. Svaki kućegazda, koji će sam izgraditi ove podzemne rovove, primiti će od države 70% troškova vraćenih. Dakle, mi gradimo nebodere, Nemačka gradi pak rupe za pacove i miševe. Time ona spašava nezaposlenost a mi takodje to isto pokušavamo iznad majke zemlje u očigled svima, koji su radoznali pa da vide ono, što znamo. Nego je razlika između nas i njih bojda ova, da se mi ne plašimo ničega.

brzim te ovako pomagati uskratiti vreme putovanja.

Sjedinjene države Amerike priznale su Sovjetsku Uniju te dale ovoj zajam od pola milijarde dolara za omogućenje trgovske veze i »tamanenje« krize.

U Zagrebu otkriveno je »prinudno udruženje prosjaka Savske banovine«, koje dakako nije odobreno od vlasti, radio je na zadružnoj bazi, sigurno na stvaranju jake zajednice te obezbeđenja prosjačkog staleža, da ne bi možda postali nezaposleni kao i da ne bi se nadnici »snizile«.

Šef podružnice bečke tekstilne tvrtke Schiller i drug, veoma »napredni« privrednik, g. Grossmann Hugo, uhapšen je zbog pronevere odnosno »svojevoljne« zarade od Din 600 hiljada, koju je ovaj gospodin nezumnjivo htio upotrebiti za »tamanenje« krize.

G. Marković Cvetko, veoma bistar računovodja okružnog suda u Požarevcu, ubio se sam pošto sigurno nije znao spasavati krizu sa proneverenim 200 hiljada dinara.

G. Gubelić Petar, u Vladičinom Hanu, uhapšen je zbog pronevere. Opet jedan primjerak spasavaoca »krize«.

G. Riboli Josip, nekdašnji doktor i advokat, osudjen je zbog krivotvorenenja potpisa na menicama kao i zbog prevara sa uložnim knjižicama.

Trgovaci pregovori sa Českom prekinuti su zbog toga, jer je 18 českih komisionara htelo komandovati sebi zaradu od 150% kod vsake naše izvezene svinje te time opet rešavati krizu za sebe.

Vlasnik tekstilne tvrtke »Primarius«, g. Frenkl Otto tužen je zbog prevara i lažnog bankrotstva.

Beogradска tvornica špirita, Vsetečka d.d., kažnjena je sa 6 i pol milijuna dinara zbog kriumčarenja špirita.

»Kolonijale« u Zagrebu imala je ovih dana priliku da se upozna sa dužnostima prema državi, pošto se državni erar uknjižio na njene nekretnine zbog zatajivanja poreza.

Pošto je jedan primer premalo, prevarila je zadružna »Union«, koja se bavila sa beskamatnim posudjivanjem novca, svoje mušterije u toku od pet meseci prevarila »same« za 20 milijuna Din.

Afera »Edinost« povezana je sa aferom »Rosulek« u Mariboru. Izgleda da ovoj gospodbi nije bio teren rada dosta obiman pa su ga preneli u Zagreb te ga samo nešto drukčije nazvali.

Todorov Gligorije, kikinški trgovac, ošteto je lažnim bankrotstvom svoje vjerovnike za 800.000 dinara te je uhapšen. — Neka bi ga metnuli u neki koncentracioni logor te mu dali neki teži rad, možda u kamnom.

su oni samo jedan primer solidarnosti Čačanima.

Nemačka je istupila iz Društva naroda zbog svoje »velike miroljubivosti«. Japanci su čestitali Nemcima za njihov primer, što je od velike važnosti za Društvo naroda kao i za sve ostale, koji od Društva naroda očekuju neki plodni rad.

Naše željezničke tarife promenile su se u toliko da će kraće pruge osobnih vozova biti jeftinije, dulje skuplje no prije, međutim što će brzi vozovi biti na dugačke kao i na kratke pruge jeftiniji. Ako će kriza malo popustiti, mi ćemo se sada voziti samo

Opasnost dolazi od izlazka kao i od zalazka sunca

a po sredi nje nema. Ova opasnost dolazi od dece sunca u prvom redu. Ovi su daleki ljudi osvojili Kinesku, iako na karti toga nemamo zacrtanog. Ipak

možemo tvrditi da je to tačno. Dalje su sada počeli šetati vazdušnim putem u Rusiju. Znamo mi da im nije stalo da se prošetaju na najčišćem vazduhu nego

Razno.

Ing. Dedeck Franjo bio je uhapšen na Rijeci zbog toga, što je fotografisao italijanske vojnike kod použivanja njihove nacionalne hrane makaroni.

»Edinost«, zadružna, koja je imala veoma dobrotvoran program, imala je sasmosta ne-dobrotvorne direktore, koji su pospremili te dobrošili uloženi novac.

Perćecove hiljadarke donosile su bojda lepu zaradu i ugodan život gg. Basiliscu, trgovcu Talijanu, njegovom vrednom poslovcu Besednjaku, primorskog rodjaku, koji nikako ne pripada svojom psihologijom našim rodjacima iz Primorja te neki srodnici »pridobitnici« na svakojaki način, koji svakako niso imali sposobnosti za pristojno rešavanje krize.

U Novom Sadu smatraju građani, da im je struja preskupa te su pokrenili akciju za pojefteinjenje ove veoma potrebne »robe za osvetu i rasvetu svega i svačega«. Nažalost

samo do toga da malo više razgledaju zemljište, koje im se veoma dopada i koje oni vole da ga uzmu Rusima. Neku srodnost ima Nemačka sa Japoncima. Naime, i Nemci žele da osvoje nešto ili mnogo onoga, što njima ne pripada ni historijski a još manje gazdinski. Obojica su istupili iz Društva Naroda iz razloga, što ovo nije čutke podmirilo njihove račune te im priznalo pravo na sve, što nije njihovo. Dabome, uspeli su dosad u svojim željama više Japanci. Kao lep primer služe oni Nemcima. Ovi su istupili sada iz Društva da bi imali slobodnije ruke kod svojeg posla. Nemci su čak primili japanskog poslanika te mu priznali »davno prijatelstvo« (možda su snivali o protodžbini te u snu zalutali predaleko zbog previše ogorčene borbe za rasnu čistost.) Šteta što nisu konstatovali još ovu filozofsku krilaticu — ne znam, jesam li ili nisam ja to, što sam ili je to možda neki drugi te sam ja samo zamislio sebe kao ovakvog. — Fenomenalna pojava Hitlera u Nemačkoj nije u njezin spas. Svakako joj je njegova pojava koristila u spasavanju imetka narodnog. Sada pak je ovo vreme prošlo te bi bilo čak dobro da porade na održavanju ovog imetka a ne da traže tudi imetak za sebe. Ne može se dosad isto tvrditi za Japance. Ovi su čak učinili mnogo dobrega za napredak Azije time, što su došli u Kinesku te veći deo nje reorganizovali. Ima i mnogo srodnosti među Japancima i Kinezima, prvo u rasi a drugo po jeziku i veroispovesti kao i uopšte kulturnom pogledu. Nemci toga u Evropi ne mogu naći. Oni imadu svoje sve, što mogu smatrati tačno kao svoje. Neka bi mirovali. Sve države imaju gorka iskustva od njih iz svetskog rata, kad su hteli postati gospodari sveta a im nije te im takodje neće uspeti. Kucnuo čas!! Japanci imadu dakako i mnogo više prava da vladaju na Isto-

ku nego ma koja druga rasa. Oni su tamo od nekad bili i oni imaju pravo na ono sve, što je — to pak već samo kad porade skroz u svojem dosadašnjem stilu. Nemci toga nemaju. Primili su već davno i više nego što njima pripada.

Sa svim pravima dakle možemo tvrditi da Nemcima miriši Rusija te se ona samo zbog toga povezala i spriateljila sa Japancima da bi mogla opet da prodire u ovu slavensku zemlju kao tada za vreme ruske revolucije, a se moralna kašnje povući. Znamo da im to neće uspeti usprkos nepoznatih pričika u Rusiji. Sva Europa pa i Amerika imadu interes da Nemačka kao i Japanska nisu vlasnici nijednog komada ruske zemlje. Tu su naime oštećeni odmah njihovi interesi, koji nikako ne dopuštaju znatnih promena, bilo to na istoku ili zapadu. Zbog toga i sadašnji sastanak Litvinova sa Roseweltom, prijateljski paktovi sa svim državama Mađare kao i Velike antante. Ko je jači i pametniji, pokazati će budućnost. Jakost ima svakako veću aliansa Antanta. Hoće li Antante poraditi u tome smislu, videti ćemo možda brzo. Može se promeniti lik zemaljske kugle malo povoljnije za sve, nikako pak mnogo. Jer, poslednji rat imao je barem toliki uspeh, da dā skoro svim narodima svoje.

Pa kad vidimo da se spremaju Japanska i Nemačka na neki obračun, ne smemo da prekrstimo ruke, nego moramo i mi raditi na spašavanju svojeg imetka. Teške so bile naše žrtve, mnogo je trpeo napredak naše zemlje kroz vekove. Sada mora to da prestane. Ne daj bože, da ko pokušava da prodre vamo — mi se ne damo, mi ne popustimo ni za komad zemlje. Mi imamo pravo još na više nego što imamo i to ćemo si i uzesti ako bude sudbina od nas tražila jaku ruku. Svakome svoje.

u Istri, Primorju i Notranjskoj kao i na Krasu spominjali sebe kao pobednike nas nego su čak izdavali neke brošure u nekoj čudnovatoj talijanskoj slovenštini. Ovakav dolazak nije dolazak nekog dobromislećeg pobednika. Ili uništi sve odmah, makar na način Herodota ili Šentjernejske ili koje druge noći. Samo da neće sam sebe smatrati spasaocem ili oslobođiocem ili čak nekim kulturonoscem.

Šta ima tamo kod naše braće? Na svakom koraku teške, tužne uspomene. A ove uspomene da bi možda kada bile zaboravljene? To nije moguće. Zemlja, koja je hranila našu ondašnju braću, nije rodna kao možda Banat, Srem i Bačka. Ona sliči više Crnoj gori i Bosni. Svaka korica hleba teško se zaruđi. Nema ni skoro zemlje gde bi se moglo zasijati pšenici osim Vipavske doline sa vinovom lozom i Goriške sa njenim voćem kao i Istre sa crnim vodom. Što je vredila stoka, koja je najviše donosila našoj braći, naročito sitna stoka, bilo je skoro sve, ostalo se moralo kupovati. Nije dakle nikome od njih moguće da zaboravi ono, što je teško održavao i njime teško živeo. Oni krševi nose uspomene, gorke pa i slatke. Gorke, što se obradjivalo i zarađivalo teškom mukom, slatke, kad su gorice rodile dobru kapljicu, voćnjaci dali dobre kruške, jabuka a stoka nije kojekakvom bolešću ili prolećnim lavinama snega uginula. Orio se klic naroda po krševima, zasvirale su tamburice, igralo se kao da je opšti pir. Sada toga nema. Sve je mirno. Pesme se ne čuje više. Možda još neki predalpski čoban zapeva svome komšiji iz suprotног brda svoju staru pesmu, tužnu za uho. Pa i njega se malo čuje. I on zna, da nije više ono doba, kad se živelo sa voljom i nadom na uspeh.

Imamo tamo bezbroj mladenaca sa hrabrošću i izdržljivošću Gortana, imamo još mnogo njih, koji će svako toliko potsetiti malaksave na njihovu dužnost i pravo do grude, na »Staru pravdu«, koja još nije zaboravljena. Deca, koja sada pohadaju školu, može da govore slovenski samo kod kuće i tamo ih ne bi smeo da čuje nitko. U školi su čuškana za svaku reč na maternom jeziku. A ona to dobro pamte te nikako ne zaboravljaju svoje, što mora da znadu. U njoj će iskrasnuti oni kav nacionalni zanos da će biti nalogorčeniji borci za svoj rod. Ostaniće svakako samo oni, jer biti će i jesu mnogi, koji će se pokoravati i klonuti. Tim žeće pak će čuvati oni koji ostaju i oni će kao cver održati borce toliko lakše u krugu, jer će znati što su samo još oni, koji svaki jednako misle te se neće trebati plašiti hulja ili izdajnika svoje misli.

Sadašnji opštinski izbori morali su se provesti već pre najmanje deset godina u ovome smislu kao što su sada

Gortan, njegova uspomena i sadašnji opštinski izbori

U septembarskom broju našeg lista doneli smo nešto o Bazovici. Danas možemo opet doneti nešto o Gortanu. »Krasne« uspomene, možemo reći! Kakva sloboda za našu braću, kakva kultura u zemlji, gde je ona zarobljena? Možda je ona iz doba pre 2000 godina ili nešto manje iz Neronovih vremena, pa možda i dobe Kaligule itsl.

Bilo je tada, kad se Italija na apel Garibaldija ujedinjavala te ujedinila, a počela oslobodjavati našu venečansku braću slovenskog jezika. Ona naša braća još nisu zaboravila slovenski jezik pa ni pesma. Poznaje ju se odmah, na prvi pogled. Ne treba da bi tražili kakav koren njihovom stasu, njihovoj radnosti i opštoj sposobnosti. Isto pak nećemo trebati tražiti poreklo našoj

braći, zarobljenoj pre 15 godina. Njoj vri krv. Ona nije bila nikad mirna. Austro-Ugarska znala je potstrekivati nacionalnu savest sa protežiranjem talijanskih čakulara, kako su se oni zvali u Trstu. I svetski rat doprineo je svoje. Nitko neće zaboraviti palih na Doberdobu. Ovo je trajna uspomena. Nećemo zaboraviti ni način dolaska talijanske vojske u ovu zemlju. Nisu došli Talijani onamo kao pobednici nego sa belom zastavom, kao parlamentarci. Nisu imali s kim da se bore. Vojske tada već nije bilo pred njima. Našli su miran narod, koji nije čekao na njih kao spasioce, nego samo kao saveznike braće Srbijanaca, koji su sa tako velikim žrtvama uspeli da spase svoju zemlju. Nikad nisu u početku, rekao bih, za prvu godinu dana njihovog boravka

bili izvedeni. Ovime bismo bili mogli dati našoj braći tamo preko potstrek u borbi i istrajanju. S time, što je ovaj nekakvi plebiscit za Jugoslaviju bio izveden tek sada, mnogo smo naškodili našoj ideji istinske Jugoslavije, istinskog Ujedinjenja od Soče, od Gospodstva i duž Jadranskog mora kroz Banat, Bačku pa do Soluna. Mora se sada poraditi brzo u najbržem tempu da uhićimo barem neku godinu, kad znamo da nije moguće sve. Pokazalo se volju kao i kuraž naših »boraca za tačke«. Malo je njih ostalo na braniku »Tačaka«. Da su oni bilo jaki, bilo junaci, izbori bi drukčije moralni da ispadnu. Jer, kad se nekome ide za nešto istinski potrebno, životno, on neće prenati pred malaksavom snagom protivnika. A, šta su učinili? Rekli bismo, da su se posakrili ili ih uopšte nije bilo. Recimo radije — nije ih bilo. Što postoji, ne može da se sakrije u ovako ozbilnjim momentima. Dakle. Sve tačkanje bilo je točkanje, a ne ozbiljna borba neke sjedinjene mase. Bilo je to plod zagrejanosti nekih »uvredjenih« političkih gengstera, koji nisu sa svojim agitatorskim prozivom uspeli.

Zadatak sadašnjih opštinskih uprava

je u prvom redu, da srede opštinsko gazdinstvo, koje u mnogim opština nija bilo baš najbolje. Neka se opštinske uprave najpre osvrnu na svoje nezaposlene, dalje zanatlje, od kojih dvojice u mnogom zavisi napredak. Sada je naročito razvijeno svugde nadriobrtništvo, naročito medju seljaštvom. Klanja se usprkos naloga pojedinim komorama razvija na selu u nedogled. Da bi se pak pri tome opštinske uprave osvrnule na onu stranu, od koje najviše zavisi njezin procvat, do sada nismo primetili. Zanatlja plati mnogo više poreza nego jedan seljak i time i daje opštini mnogo više nego seljak. Besposleni neće u nijednoj opštini biti spašeni od seljaka, koji im ne daju toliko, da bi se mogli obući i odeti, međutim što kod zanatlje dobiju za svoj rad sve, što im je potrebno. Nadamo se da će sadašnje uprave biti svesne svojeg zadatka te će poraditi na spasavanju kritičnog stanja sadašnjosti, koja sve više primiče ratu a ne blagostanj i sredjenosti prilika, što je mnogo potrebitije nego svetsko klanje, koje nagoveštaju svi »odlični« stručnjaci i političari, koji nikad nisu i nikad neće poraditi u korist naroda, čije potrebe i ne znaju.

je založila uprava »Mesarskog lista«. Pri naročilu knjig sме g. Pavlinc spremeti na račun 40 Din, to pa samo teda, če se naročilica glasi na srbsko-hrvatsko izdajo knjige.

Grudnik, d. z o. z., Ljubljana-Dravlje, »Mesarski list«, Št. Vid nad Ljubljano.

Iz prakse za praksu

Bečki teleći narezak.

Njuške od teladi i mlade govedjine kao i burag ošurimo i dobro očistimo te sve konzerviramo sa solju. Crnog krupnog bibera i lorberovog lišća uzmemu prema potrebi, bacimo na ovo meso i ostavimo 48 sati na odležanju. Kada meso izvadimo, operemo ga u hladnoj vodi i isečemo u tanke i dugačke rezance. Na svakih 50 kg ovih rezance upotrebimo još 10 kg posne svinjetine. Pre nego rezance počinjemo mešati, operemo ih dobro u mlakoj vodi te posle toga dobro iscedimo. Sada rezance izmešamo sa svinjetinom prema spomenutom razmeru i isečemo kroz ploču srednje krupno. Na ovu mešavinu trebamo još 5 kg jakog prata, koji osolimo prema potrebi, začinimo pak sa priličnom količinom belog bibera i sitno isečenog belog luka. Mešavinu isečenih rezance i svinjetine izmešamo sa spomenutim pratom i punimo u tanka salamićreva, onda prokuhamo u 75 stepeni vrućoj vodi te nakon toga metnemo u pušnicu da se propali. Kada se ishladi, upotrebljavamo ga za delikatesu.

Dalmatinski način proizvodnje kranjskih kobasica.

Sve svinjske kožure, koje ne možemo upotrebiti u krvavice ili švargle, govedje flance i svinjske otpatke skuhamo na pola. Samo govedje flance moramo kuhati malo dulje. Posle kuhanja metnemo sve u jednu korpu, oblijemo dobro sa hladnom vodom tako, da one pitje odu dole. Sada dodamo malo kimpakla i isečemo kroz ploču od 3 mm. Na ovu masu uzmemu $\frac{1}{3}$ jakog prata i još malo svinjetine, što isečemo kroz ploču od 5 mm. Ovaj prat i svinjetinu začinimo sa dosta belog luka, potrebnom količinom sitnog crnog bibera i pola ljute paprike. Sve ovako pripremljeno meso punimo u svinjske srednje sajtlinge, parujemo od 10 do 15 deka po komad i kuhamo u 80 stepeni vrućoj vodi 20 minuta. Sušimo ih svega pola sata u 75 stepeni jakoj vatri. Posle toga uzmemu jedan sanduk i presujemo kobasicu 24 sati, nakon čega su gotove za prodaju i potrošnju.

NARUČITE I. MESARSKO KOBASIČARSKU KNJIGU kod Uprave »Mesarskog lista«.

VSEM P. N. GG. MESARJEM

Vljudno sporočamo, da je g. Pavlinc Ivan, trgovski potnik iz Sv. Lenarta nad Laškim ponovno pooblaščen za zastopnika tvrdke Grudnik, d. z o. z., ter sme sklepati naročila za mesarske potrebštine točno po ceniku zadnje izdaje. Pooblaščen je tudi in sme spremati pri pravilno sklenjenih naročilih na račun 10% od zneska, na katerega se naročilo glasi. Naročil na obroke ne priznamo oziroma se ne smemo akontirati, dokler tvrdka Grudnik takega naročila ne prizna. Na obroke pa dajemo samo avtomatske tehnicne in cele garniture strojev in tudi to le tedaj, če nam naročilo konvenira in če niste za naročilo dali kaj na račun. G. Pavlinc je istočasno pooblaščen za pobiranje naročnine za »Mesarski list« in prodajanje mesarske strokovne knjige, katero

Jugoslovanska specjalna radiona za popravak MESARSKIH I KOBASIČARSKIH STROJEVA I NOVI STROJEVI U RAZNIM DIMENZIJAMA

Stalno skladište svih strojeva. - Transmisije - Svakovrsne reme za vješanje mesa i kobasicu. - Kuke za sušenje mesa od svake veličine. - Brušenje svakovrsnih noževa i ploča. - Montaže.

FRANJO TRBUHA
ZAGREB, MAKSIMIRSKA C. BROJ 11

35-god. praksa kod specijalne tvornice FRIEDRICH I HÄRIG, Wien. — Narudžbe i popravci izvan Zagreba bit će brzo otprimljeni.
SOLIDNA RADNJA!

UMJERENE CIJENE

1. — U likvidaciji prodajem strojeve, skoro nove, kao kuter, volf, kvečne, mišmasine, šprice, konzervenmašine. Te mašine imadem u raznim dimenzijama za mala i velika poduzeća.
2. — I jedan Neunschneider, Mengmulde (Kraut), Schinkenspritze, kao Rohölmotor, jedan Speckschneider i jedan novi auto specijalno za mesare.

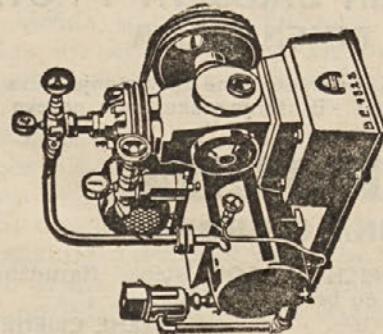
Dopise upravite na upravu »Mesarski List«.

Dick-Stahl-meine Wahl!

Der Name „DICK-STAHL“ ist ein Qualitätsbegriff die Marke → F.DICK eine Vertrauensmarke! Sie allein verbürgt den echten „DICK“ - Stahl.

PAUL F. DICK - Esslingen A. N. - Überall erhältlich!

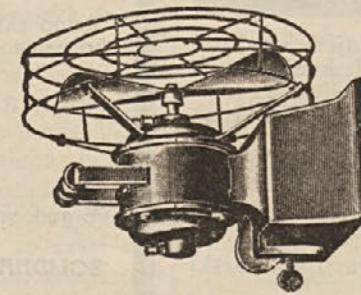
Svetsko poznate **A STRA - UREDAJE ZA HLAĐENJE** dobavlja u svim veličinama počam od 600 do 250.000 kal. na sat sa kompresorima stojeće ili ležeće konstrukcije sa ili bez automatičke za punjenje amonijakom, ugljičnom kiselinom, etil- ili metilkloridom uz solidne cijene i povoljne platežne uvjete

ALFA d.d., ZAGREB
DUKLJANINOVA 28.

Neophodno potreban za svaku mesarsko-kobasičarsku radnju je „Eisluftkompressor“, novi ventilator, koji u kratko vreme bez ledla ohladi vazduh, te osuši meso. Struja se troši na sat samo za 2—3 Din. Cena je Din 2400.—.

Poruci se može izravna od tvornice

Alfred Wunderlich,
Deutsche Elektro - Maschinen und Apparate - Bau,
BERLIN, S. 42, Moritzstrasse 14 - 15.,

Šalje se isključivo samo pouzećem. Kod narudžbe treba nавести, da li se treba za Gleich-, Wechsel- ili Drehstrom te kolika je voltaža i kolika perijoda.

Pretplatite se na „Mesarski list“!